Pregaria.cat

Entrada

Unció de Jesús a Betània (2)

Contemplar Jesús

Marc 14, 3-6.
Jesús es trobava a Betània, a casa de Simó el Leprós. Mentre era a taula, vingué una dona que duia una ampolleta d'alabastre plena d'un perfum de nard autèntic i molt costós. La dona trencà l'ampolleta i buidà el perfum sobre el cap de Jesús. Alguns comentaven indignats:
-De què serveix llençar així aquest perfum? S'hauria pogut vendre per més de tres-cents denaris i donar els diners als pobres.
I la censuraven.
Però Jesús digué:
-Deixeu-la! Per què la molesteu? Ha fet amb mi una bona acció. De pobres, en teniu sempre amb vosaltres, i els podreu fer el bé sempre que voldreu; en canvi, a mi no sempre em tindreu. Aquesta dona ha fet el que podia fer: s'ha anticipat a ungir el meu cos preparant-lo per a la sepultura. Us asseguro que, quan l'evangeli serà anunciat per tot el món, també recordaran aquesta dona i diran això que ha fet.

És ampla la cambra on estan conversant mentre sopen. En el centre hi ha la taula amb les viandes. Hi ha la Marta, pendent de tot, la Maria, pendent del Senyor, el Llàtzer molt emocionat, els deixebles, que no perden paraula del que passa, la dona als peus de Jesús després d'ungir el seu cap amb la flor del nard... i Ell, el Mestre, el nostre Mestre i senyor.
Jesús, bonament sobre el coixins, encara mira als ulls de la dona. La seva mirada mostra agraïment i simpatia. Aquella aroma que des de el seu cap ha arribat a tots els indrets de la casa, també ha esvaït els pensaments temorosos del seu cor. Per uns instants li ha recordat la primavera de tants anys a Nazaret, les noces de Canà i aquell sopar a casa de Simó quan la prostituta va trobar la Llum del Regnat de Déu. Per una estona ha desaparegut de la seva ment el pensament del complot que els dirigents estan tramant en contra seu. Quin descans! Com se sent agraït al gest de la dona ! Aquella filla de Déu, com n'ha estat d'inspirada ! Ho ha donat tot, el millor que tenia... com aquella velleta de l'atri del temple, que va veure fa pocs dies, i que tirava unes poques monedes, que eren tot el que li feia falta per viure. Aquesta generositat esplèndida és com la del Pare que fa sortir el sol sobre bons i dolents i ha fet un univers il·limitat i generós sense mida.
Jesús sap que les dones ni tan sols poden ser testimonis en els judicis. Ell, ja des de menut, i des de l'experiència de la Mare, ha après a valorar la dona com cap profeta ni home sant havia fet abans. En el grup de seguidors hi ha un grup de dones, que són les que més escolten i entenen. Li encanta aquesta novetat. Se sent seduït per la forma com entenen, com senten, com decideixen, com resolen. Jesús ha pensat molts cops que la promesa de que més enllà de la propera mort sagnant, que ja li sembla inevitable, hi ha la convicció d'una nova vida, alliberadora i alliberada per a tots. Pensa que els primers testimonis han de ser elles. Ja que el seu testimoni no té validesa, trencarà els esquemes i les farà pioneres de la seva vida renovada. Serà així com un cop més els últims seran els primers, les últimes seran les primeres.

Pregària: Esperit, fes-nos sensibles per valorar aquelles persones que donen el que tenen, que no es reserven "per si de cas". Fes de nosaltres una comunitat oberta, que sàpiga mirar els detalls, les petites victòries, la fidelitat, la constància, la força de les conviccions, la donació amorosa i la cura del cos. Que la nostra intel·ligència esdevingui emotiva i vagi agafant una nova lògica, aquella del cor humà, aquella del Cor de Jesús. Amén.